

à la cova, mullà la Santíssima Veracreu ab l'aygua de Fluvià y al punt li caygué de les mans cayent á l'aygua; estigué tres dias y tres nits perduda y los circumstants vehins, veyan acaloradament fugir los dimonis en figura de corps y los Rvts. Sacerdots, y poble espantats, suplicaren á Deu nostre Senyor los tornés la Santa Reliquia de la Santíssima Veracreu; y passats tres dias la vegeren volar y pujar per l'ayre. El Rvt. Prior procurá recabarla y no podia quant per la oració que feren la vegeren volar á una montanya que 'n dihen l'Ametller y se posá á cerca del Mas Ametller y anant seguint en professó en vers la montanya ó Mas, los aparegué un minyó y aquell los hi ensenyá la Santíssima Veracreu que estava al cim d'unes branques d'olivera prop dit Mas Ametller, y dit minyó la posá y doná dita Santa Reliquia en mans del senyor Prior de aquesta Santa iglesia, y en dita olivera obrá la Santíssima Veracreu gran miracle, que al mitx del cor de la olivera hi nasqué un noguer prodigiosament, y encara está en peu, y dites nous curran de molts mals, conforme se n'esperimentarán y se n'han esperimentat los que ab devoció n'han presas.»

Ne segueix un altre que diu: «En lo any 1321 en el mes de Octubre succehi un grandióſ ayguat, de tal manera que l'aygua de Fluvià creixia en tanta de manera que pujá sobre lo pont de la present vila, y en dit pont, se sentia una gran tempestat, de tal manera que allavors se posá á tremolar que apareixia que habia de caurer y que lo riu se l'emportaría, y quant anava la tempestat ab lo major rigor, baixá un Canonge de Santa María lo qual se digué Marti Russinyol, y portava aygua de la Santíssima Veracreu, y feya tant riguros vent y pluja

que no 's podia passar per los carrers, pero ab grans treballs arribá al cap del pont, y com ja tot lo poble se pensava que 'l riu se l'en hauria emportat perque tot cobria d'aygua, y tirant lo dit senyor Canonge la aygua de la Santíssima Veracreu, lo riu comensá á maynar ab una promptitut gran, y aixís quedarem lliures de tot perill. Després passats alguns dias se digué que lo dimoni havia aparegut en forma de corp á un home, y li digué que 'l dia de la tempestat hi havia en lo pont de Besalú molts llegions de dimonis pera enderrocarlo, pero que vingué un Canonge, el qual per la virtut de aquella aygua que tirá haguérem de fugir tots, per lo qual feran gracias á Deu y á la Santíssima Veracreu perque d'ella rebém tots los dias molts gracias.»

Además en aquestes quantes fulles ne constan alguns altres que no deixan de ser curiosos, pero per no ser tan llarch, esperaré una altre ocasió pera donarne compte, estánt en la convicció que agradarán als lectors de SANCH NOVA.

J. R. TERRADAS.

Besalú 18 Desembre de 1900.

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN.

20 de Desembre.

Es verdaderament escandalosa la tolerancia de nostres primeres autoritats locals en vers els poch escrupulosos vehins del carrer Nou ja que tenen convertit més de mitj carrer en un verdader famer del que 'n surten uns líquits els més pestilents que van extenentse á lo llarch del mentat carrer.

Ja es aquesta la segona vegada que fem públiques les queixes de tots els vehins que volém cultura y justicia. Preguéem també á nostre periódich local *La Frontera* que s'en fassi ressó á fi de que poguéem alcansar en-